

उदकमुपर्यासिञ्चति यत् ॥११॥ अद्या अतिस्मृत्युदितकर्मस्वभिरतिरूपा देवता । अग्निहोत्र-
कर्मणि या पूर्वा आज्ञतिः । निन्दितकर्मविषयामश्रद्धाम् ॥१२॥ अग्निहोत्रकर्मणि आहव-
नीयहोमानन्तरमग्निहोत्रहवण्यामप आसिच्य निनयति सिञ्चति यत् ॥१३॥१॥६॥

तथा अग्निहोत्रहोमे पूर्वोक्तयोराहुत्योरुत्क्रान्तिगत्यादिविषये (? त्योहूर्वागत्या° Cod.) वि-
द्यां वक्तुमाख्यायिका प्रस्तूयते ॥ धावयद्विदेशान्तरादागतैः ॥१॥ विष्पन्दमानौ कृत्स्नं जग-
द्व्याप्तुवन्तौ ॥२॥ नूनमसावग्निहोत्रं होष्यतीत्यभिप्रायेण पुनरावर्तन्ते । निर्णिज्य प्रक्षाल्य
उपवाप्य निधाय । अग्निहोत्रस्य स्वहूपं विचारितवानसि ॥३॥ अस्योक्तार्थज्ञातस्य अवगम-
नकारणं ज्ञातवन्तः ॥४॥ एते सायम्प्रातःकालीने अग्निहोत्राहुतो । शुक्रां निर्मलाम् ॥६॥
उपस्थं स्त्रीसम्बन्धि यत्प्रजननमाहवनीयोऽग्निः तस्य प्रजननस्य धारका श्रेणिः तां समिधं
कुर्वति । एषेत्यभिनयोक्तिः । कामप्रश्नः यथाकामं प्रश्नः । ततो याज्ञवल्क्यवरप्रदानादनन्तरं
स जनको ब्रह्मा ब्रह्मिष्ठः सम्बभूव ॥१०॥२॥६॥

अथाग्निहोत्रदर्शपूर्णमासादियागदेवतानां तत्त्वतः प्राणशब्दाभिधेयपरमात्मरूपतां विज्ञि-
गोषुकथामुखेन विवक्षुराख्यायिकां प्रस्तौति ॥१॥ अर्वाचीरस्मदभिमुखीरेता गा उदजतामि-
त्यनुषङ्गः ॥२॥ प्रतिख्याय प्रत्यवेक्षया । अर्धदग्धकाष्ठमुल्मुकम् तस्य वह्निर्निरसनमवक्षयणं
विनाशः ॥३॥३॥६॥

अथ दर्शपूर्णमासवन्नित्यं प्रतिसंवत्सरमेष्टव्यं पशुयागं (प्रतियागं Cod.) विधत्ते । शो-
भनानि यवसानि तृणानि यस्मिन्नृतौ स कालः सुयवसः ॥१॥ मांसीयन्ति मांसं खादितुमि-
च्छन्ति । संकल्पयन्ति भक्षयितुमध्यवस्यन्ति । वृथामांसेनैव क्रयलब्धेनाग्रयः न तोषणीयाः ।
अन्येषु लौकिकाग्निषु वृथामांसं अवैधहिंसायां (?) सम्पादितं मांसं पचन्ति तेन लौकिकाग्र-
यस्तृप्ता भवन्ति एतेषां तु गार्हपत्यादीनां वैदिकानामग्नीनामतोऽस्माद्वैवाकहविषो (?) ऽन्या
मांसकामना न भवति अतस्तं यजमानं हविर्देवेन स्वीकर्तुमुद्युक्ता भवन्ति ॥२॥१॥७॥

अथेष्टिविधवं सोमविधवं चेति पशुबन्धस्य द्वैविध्यं दर्शयति । हविर्यज्ञः दर्शपूर्णमा-
सेष्टिः तत्प्रकारः । सवः अभिषवयुक्तः सोमयागस्तत्प्रकारः ॥१॥ सवविधवं सिद्धान्तयितुं मी-
मांसामाह । महायज्ञः सोमयागः । तर्हि पशुबन्धस्येष्टिरूपवे पशुबन्धं पशुयागं चरुपुरोडा-
शसाध्यामिष्टिमेव अकः कृतवान्भवसि उतशब्दस्तुशब्दार्थे (!) अपि तेन पशुबन्धमकृत्त-
थाः (!) आकृष्टवानसि इति एवमेव खलु एनमिष्टिविधं पशुबन्धं कुर्वाणं ब्रूयात् अतो म-
हायज्ञ एव पशुबन्ध इति साधोयान्पक्षः ॥२॥ एकादश प्रयाजाः पशुयागात्पुरस्तादनुष्ठोयन्ते
। एकादशानुयाजाः पशुयागस्योपरिष्ठात् । प्रयाजादनन्तरमङ्गयाजात्पूर्वं क्षिप्रविधानार्थं यदेवत्यः
पशुस्तदेवत्यः पुरोडाशः कार्यः ॥३॥ वपायां हुतायां सत्यां मार्जनं कृत्वा पशुपुरोडाशनिर्वा-
पात्प्रागेव ॥४॥ वपायागानन्तरं क्षिप्रविधानार्थोऽनिरुक्तो यः पुरोडाशस्तस्य या इडा तस्यामे-
वोपहृतायां मार्जनान्ते ॥५॥ अथ षड्ढोतृहोमं विधित्सुस्तस्य दीक्षान्वयतां (?) क्षान्वयतां Cod.)
सम्पादयितुं प्रश्नमुद्गावयति । हे अध्वर्यो दीक्षया संस्कृतस्य अवभृथाभावो नावकल्पते अ-
वभृथस्य दीक्षामोचनार्थत्वात् (?) नयत्वात् Cod.) एनं पशुबन्धयाजिनं च कुत्र दीक्षया संस्कृ-
तवानसि यस्मादेव पशुबन्धयाजिनोऽध्वर्युकृता दीक्षा नास्ति (?) दीनस्ति Cod.) तस्मात्त-
न्मोचनं क्व (?) नक्व Cod.) षड्विभिः (?) षड्ढनविद्भिः) एष वक्ष्यमाणो मन्त्रः षड्ढोता षट् य-